

Jan Šťastný, 1994

Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!

Bez souhlasu rodičů, neboli zákonného zástupce, bych nikdy nikomu neřekl své heslo na e-mail neboli ICQ.

Důvod je jednoduchý - je to moje soukromí! A nikomu do toho nic není. Ať si tihle vyzvědači hledí svého a nepletou se do soukromí ostatních.

Také mě štvou některé běžné webové stránky, protože když si něco chci stáhnout, tak mi začne nejednou houkat antivirové počítačová ochrana Žvast. To znamená, že na těchto stránkách je nějaký vir či něco podobného. Právě proto také používám Kerio firewall a další volné licence antivirových programů. Přiznávám, že bych bez nich určitě neměl šanci viry nejen najít, ale hlavně odstranit.

Příšerné je, že když se chci podívat na svou e-mail schránku, tak mi do počítače najednou naskočí kromě pošty i kolem třiceti rádečeků nevyžádané pošty, a také mazání tohoto smetí zabere nějaký ten čas.

Hesla od e-mailu nebo jiných komunikačních programů bych nikomu neposkytl, ani svému nejlepšímu kamarádovi. A říci cizímu člověku bydliště, telefon a další soukromé údaje je fakt blbost.

Dalším problémem je chatování. Když se mi to nezdá, pak je lepší se domluvit s rodiči, zda mám s tím dotyčným dál komunikovat či ne. A nějaké setkávání? Bez rodičů ani ránu. Navíc vím, že to má být nejen za bílého dne, ale i na veřejném místě. Nikoliv za tmy někde v lese. Mám s rodiči domluvená pravidla používání internetu, a tak vím kam můžu či nemohu vstoupit. Jsem poučen o tom, že jen po dohodě s rodiči mohu na internetu vyplňovat jméno, příjmení, bydliště telefon a další osobní údaje.

Vím, že v on-line prostředí se mám vždy chovat zdvořile a správně. Neměl bych nic dělat, co by ohrožovalo nebo nějakým jiným způsobem škodilo ostatním.